EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.10.2026
COM(2026) 529 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Sjätte årsrapporten om granskning av utländska direktinvesteringar i unionen

{SWD(2026) 290 final}

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Sjätte årsrapporten om granskning av utländska direktinvesteringar i unionen

INLEDNING

Denna rapport utgör Europeiska kommissionens sjätte årsrapport om tillämpningen av EU:s förordning om granskning av utländska direktinvesteringar (*förordningen*).

Rapporten täcker 2025 och bidrar till transparens i fråga om hur granskningen av utländska direktinvesteringar fungerat i EU och utvecklingen vad gäller de nationella granskningssystemen. Den bidrar till att EU fullgör sitt ansvar på ett område där transparens i fråga om enskilda transaktioner varken är möjlig eller lämplig med tanke på de säkerhetsintressen som står på spel.

Rapporten är baserad på de 27 medlemsstaternas rapporter och officiell statistik. Den omfattar följande fyra kapitel:

- Kapitel 1 om trender och siffror vad gäller utländska direktinvesteringar i EU.
- Kapitel 2 om lagstiftningens utveckling i medlemsstaterna.
- Kapitel 3 om medlemsstaternas granskning av utländska direktinvesteringar.
- Kapitel 4 om EU:s samarbetsstruktur för granskning av utländska direktinvesteringar.

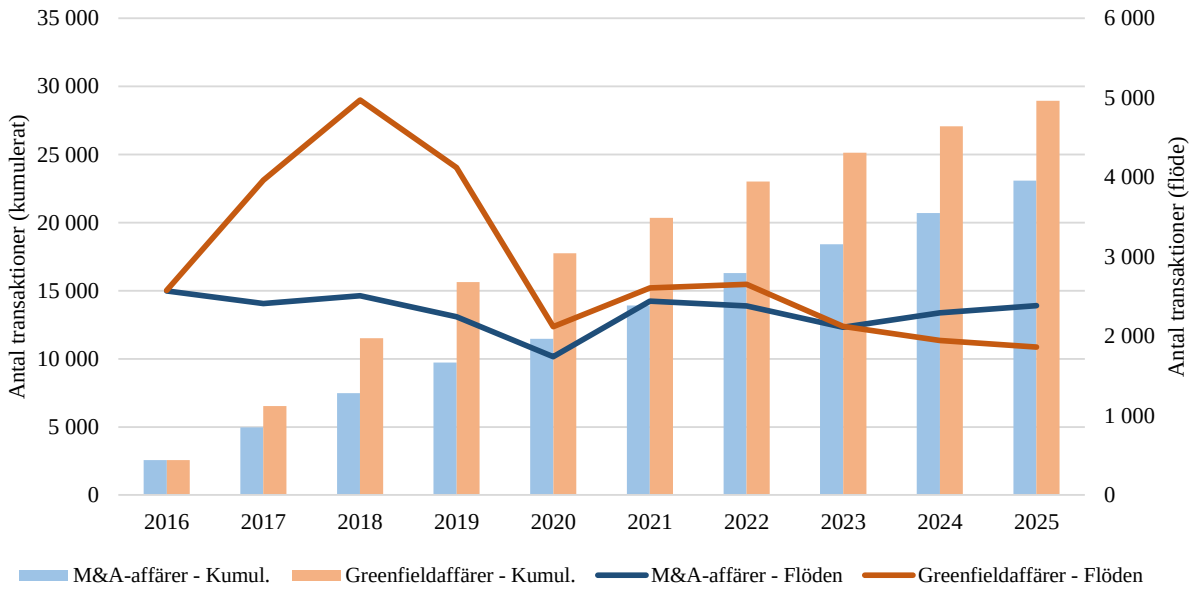
Denna årsrapport är ett viktigt verktyg för transparens som belyser trender, utveckling och åtgärder när det gäller utländska direktinvesteringar i syfte att säkerställa säkerhet och allmän ordning i EU.

KAPITEL 1 – UTLÄNDSKA DIREKTINVESTERINGAR I EUROPEISKA UNIONEN

1. Den övergripande utvecklingen[1]

Stocken av utländska direktinvesteringar[2] ökade med 8,9 % mellan 2024 och 2025. Utländska fusioner och förvärv (M&A) och greenfieldprojekt ökade kumulativt på årsbasis med 12 % (från 20 695 till 23 078) respektive 6,9 % (från 27 069 till 28 930), vilket framgår av pelarna i diagram 1. Denna ökning följer de trender som observerats sedan 2016, och stocken av utländska direktinvesteringar i EU-27 ökade kontinuerligt under denna tioårsperiod med i genomsnitt omkring 5 200 utländska direktinvesteringar per år. Om man tittar på de olika typer av utländsk direktinvestering som ryms inom denna kumulerade trend, var EU-27 destinationen för i genomsnitt 2 308 utländska M&A-affärer och 2 893 greenfieldinvesteringar varje år mellan 2016 och 2025. Dessa positiva kumulativa trender är ett kvitto på unionens öppenhet för utländska investeringar och kastar ljus över den attraktionskraft som EU:s inre marknad utövar på internationella investerare.

Diagram 1: Årliga stockar av utländska direktinvesteringar i och flöden av utländska direktinvesteringar till EU-27 under perioden 2016–2025 (antal affärer och projekt)

Källa: Gemensamma forskningscentrumets beräkningar på grundval av uppgifter från Bureau van Dijk, extraherade den 22 februari 2026 från Orbis M&A och Orbis Crossborder Investment. Data för 2016 motsvarar inflöden av utländska direktinvesteringar 2016, medan de data som representeras av pelarna för de följande åren motsvarar den kumulerade summan av årliga flöden.

[1] I detta kapitel koncentrerar vi oss på antalet utländska direktinvesteringstransaktioner som en indikator, eftersom data om utländska direktinvesteringar saknas för en stor andel av affärerna och projekten i databaserna Orbis M&A och Orbis Crossborder Investment.

[2] Utländska direktinvesteringstransaktioner kan delas upp i internationella greenfieldinvesteringar och fusioner och förvärv (M&A). Internationella greenfieldinvesteringar innebär i regel att ett nytt företag eller nya anläggningar etableras i ett annat land, medan internationella fusioner och förvärv innebär att äganderätten till befintliga tillgångar inom en näringsverksamhet överförs till en utländsk ägare. Fusioner och förvärv räknas in om de innebär ett förvärv av andelar i eget kapital som överstiger 10 % av kapitalet i ett företag i EU-27.

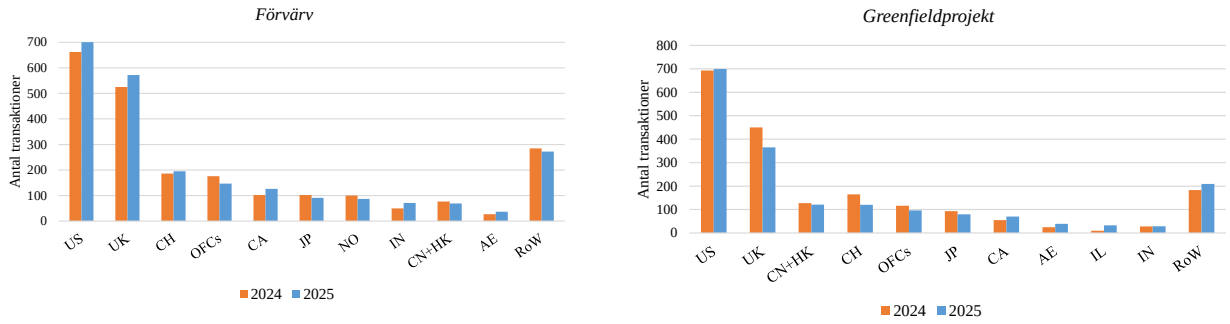
När det gäller det totala inflödet av utländska direktinvesteringar (diagram 1, linjerna) ökade antalet affärer och projekt endast marginellt under de senaste två åren: med 0,1 % från 2023 till 2024 och med 0,2 % från 2024 till 2025. Dynamiken för M&A-affärer respektive greenfieldinvesteringar är dock inte densamma. De utländska M&A-affärerna ökade med 8,5 % år 2024 jämfört med föregående år och med ytterligare 4 % år 2025. Greengfieldinvesteringarna minskade däremot under perioden: med 8,3 % mellan 2023 och 2024 och med 4,3 % mellan 2024 och 2025.

Den nästintill oförändrade årstrenden för inkommande flöden av utländska direktinvesteringar under 2024 och 2025 återspeglar greenfieldprojektens respektive M&A-affärernas motsatta kurvor. Efter den kraftiga nedgången 2023 har M&A-aktiviteten återhämtat sig förhållandevis snabbt, medan greenfieldinvesteringarna fortsatt att minska. Denna skillnad tyder på en förskjutning i sammansättningen av utländska direktinvesteringar i riktning mot fusioner och förvärv snarare än greenfieldinvesteringar, i ett sammanhang präglat av ökad makroekonomisk osäkerhet.

2. De främsta ursprungsländerna för utländska investerare

Utvecklingen av utländska M&A-affärer mellan 2024 och 2025 ger en blandad bild av de tio främsta ursprungsjurisdiktionerna för utländska investerare (diagram 2, vänster): i sex av dessa noterades en ökning av antalet M&A-investeringar och i fyra noterades en minskning. Den allmänna minskningen av det totala antalet greenfieldinvesteringar år 2025 visar på en heterogen utveckling bland ursprungsländerna för utländska investerare: hälften av de tio främsta investerarländerna noterade en ökning och den andra hälften registrerade en minskning av sin investeringsaktivitet (diagram 2, höger).

Diagram 2: Antal förvärv av andelar i eget kapital (vänster) och grieenfieldinvesteringar (höger) år 2024 och 2025 i EU per utländsk jurisdiktion (de tio största investerarländerna)

Källa: Gemensamma forskningscentrumets beräkningar på grundval av uppgifter från Bureau van Dijk, extraherade den 22 februari 2026 från Orbis M&A och Orbis Crossborder Investment. OFCs: Finansiella offshorecentrum[3]. RoW: Övriga världen.

[3]De viktigaste offshore-ekonomierna mätt i antal transaktioner 2025 (i alfabetisk ordning): Bermuda, Brittiska Jungfruöarna, Caymanöarna, Liechtenstein och Monaco. För en fullständig förteckning över finansiella offshorecentrum, se t.ex. det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som är en uppföljning av kommissionens meddelande *Att välkomna utländska direktinvesteringar men samtidigt skydda grundläggande intressen* – SWD(2019) 108 final – 13 mars 2019.

USA var den största utländska investeraren i EU under 2025 och stod för 30 % av alla förvärv (716 affärer) och 38 % av alla greenfieldinvesteringar (699 projekt). M&A-affärer med ursprung i USA ökade för andra året i rad: med 8,2 % 2025 jämfört med 2024 och med 10 % 2024 jämfört med 2023. Greenfieldinvesteringar med ursprung i USA uppvisade också en blygsam årlig ökning på 0,9 % 2025, efter att ha minskat mellan 2023 och 2024.

Den näst största jurisdiktionen för utländska investerare var Förenade kungariket, som stod för 24 % (572 affärer) av alla förvärv och 20 % (365 projekt) av greenfieldinvesteringarna i EU 2025. De två investeringstyperna utvecklades dock i motsatt riktning: antalet förvärv ökade med 9 % 2025 jämfört med 2024, men antalet greenfieldprojekt minskade med 19 % under samma period.

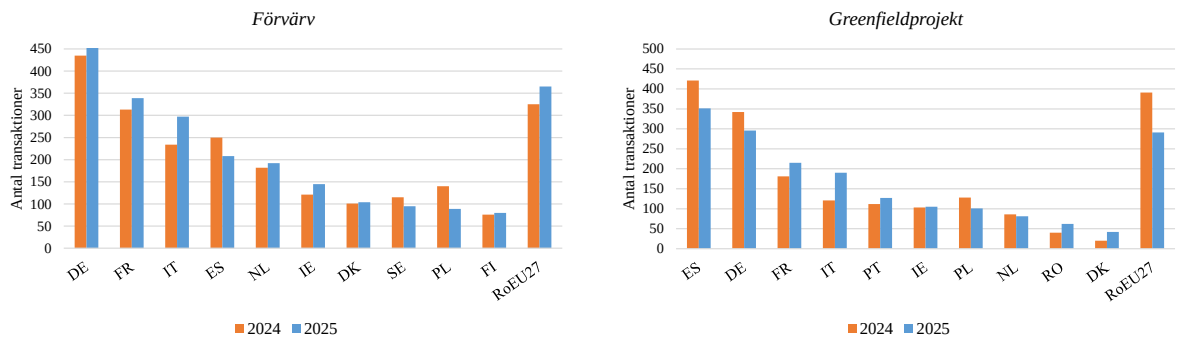
När det gäller de återstående största jurisdiktionerna för investerare noterades den starkaste ökningen av M&A-affärer mellan 2024 och 2025 i Indien (42 %), Förenade Arabemiraten (37 %) och Kanada (23 %). En mer måttlig ökning noterades i Schweiz (4,8 %). I de återstående fyra jurisdiktionerna för investerare noterades en minskning, från 16 % i finansiella offshorecentrum (OFCs) till 10 % i Kina och Hongkong.

När det gäller greenfieldinvesteringar noterades, förutom i USA, en betydande årsökning i Israel (230 %), Förenade Arabemiraten (56 %) och Kanada (27 %), medan Indien noterade en mer måttlig ökning på 3,6 %. Samtidigt noterades, utöver i Förenade kungariket, en minskning i fyra andra jurisdiktioner, nämligen Schweiz (27 %), finansiella offshorecentrum (OFCs) (17 %), Japan (14 %) samt Kina och Hongkong (4,7 %).

3. Utländska förvärvs toppdestinationer i EU

Antalet utländska M&A-affärer i EU (diagram 3, vänster) ökade mellan 2024 och 2025 i majoriteten av de tio främsta medlemsstaterna, med undantag för Spanien, Sverige och Polen, som registrerade färre affärer (diagram 3, vänster). Trenderna för utländska greenfieldinvesteringar per medlemsstat (diagram 3, höger) uppvisar däremot ett mer komplext mönster. De största destinationsländerna, Spanien och Tyskland, noterade en årlig minskning 2025, men flera andra av de tio främsta destinationerna uppvisade en positiv förändring under året.

Diagram 3: Antal förvärv av andelar i eget kapital (vänster) och greenfieldinvesteringar (höger) 2024 och 2025 per destinationsmedlemsstat (de tio största destinationerna i EU-27)

Källa: Gemensamma forskningscentrumets beräkningar på grundval av uppgifter från Bureau van Dijk, extraherade den 22 februari 2026 från Orbis M&A och Orbis Crossborder Investment. RoEU27 står för ”resten av EU-27”.

2025 var Tyskland och Frankrike de främsta destinationerna för utländska M&A-affärer och stod för 20 % (469 affärer) respektive 14 % (339 affärer) av det totala antalet affärer. De två länderna noterade också en årlig ökningstakt på 7,8 % respektive 8,3 %. 2025 var Italien den tredje viktigaste destinationen för M&A-affärer, med en andel på 12 % (297 affärer), bland annat på grund av en årsvis ökning av M&A-affärer på 27 %. Spanien hamnade på fjärde plats med en andel på 9 % (208 affärer), efter en årlig minskning på 17 % av antalet mottagna förvärv 2025.

Utöver Spanien var två andra av de tio största destinationsmedlemsstaterna destination för färre utländska M&A-affärer 2025 jämfört med 2024, nämligen Sverige (-17 %) och Polen (-36 %). Samtidigt noterade Irland den kraftigaste ökningen av utländska M&A-affärer 2025 (20 %), följt av Nederländerna (5,5 %), Finland (5,3 %) och Danmark (3 %).

De två största destinationerna för utländska nyetableringsinvesteringar 2025 var Spanien och Tyskland, som stod för 19 % (351 transaktioner) respektive 16 % (296 transaktioner) av alla projekt. Båda länderna noterade dock färre investeringar 2025 än 2024 (-17 % respektive -13 %).

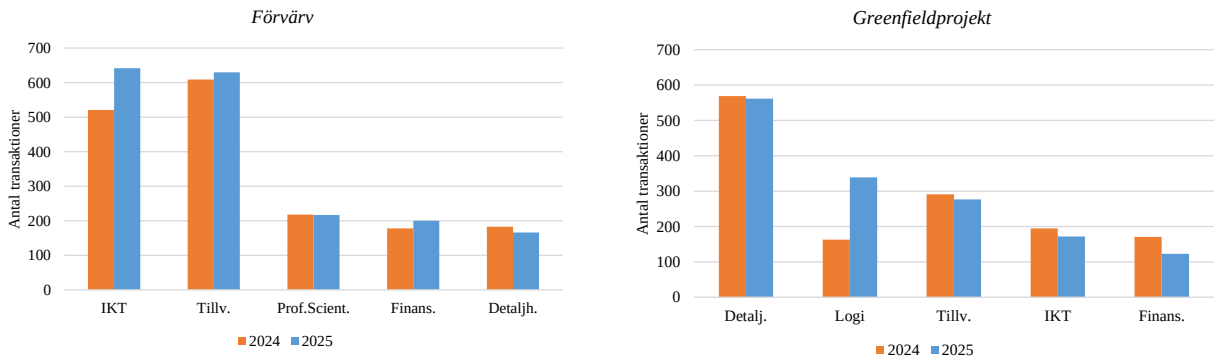
Frankrike hamnade på tredje plats med en andel på 12 % (215 transaktioner) och en årlig ökning av greenfieldprojekt på 19 % 2025. Flera andra medlemsstater noterade ökningar mellan 2024 och 2025. Den största ökningen registrerades i Danmark (110 %) och Italien (57 %) och den minsta i Irland (1,9 %). Slutligen noterades en minskning av antalet projekt jämfört med föregående år i Polen (-21 %) och Nederländerna (-5,8 %).

4. Information om olika sektorer

I tre av de fem största sektorskategorierna[4] (IKT, tillverkning och finans) noterades en årlig ökning av utländska M&A-affärer 2025 jämfört med 2024 (diagram 4, vänster). Omvänt ökade antalet utländska greenfieldaffärer inom endast en av de fem största sektorskategorierna (logi) 2025 (diagram 4, höger).

Diagram 4: Antal förvärv av andelar i eget kapital (vänster) och greenfieldinvesteringar (höger) 2024 och 2025 per Nace rev. 2-sektor (de fem största kategorierna)

[4] De kategorier som används hämtas från Nace rev. 2 Broad Structure, se: https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2.

Källa: Gemensamma forskningscentrumets beräkningar på grundval av uppgifter från Bureau van Dijk, extraherade den 22 februari 2026 från Orbis M&A och Orbis Crossborder Investment. Prof.Scient. står för yrkesmässig, vetenskaplig och teknisk verksamhet (Nace rev. 2, sektion M), och innefattar bland annat FoU-anläggningar. IKT står för informations- och kommunikationsteknik (Nace rev. 2, sektion J). Tillv. motsvarar Nace rev. 2, sektion C. Finans. motsvarar Nace rev. 2, sektion K (finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet). Detaljh. motsvarar Nace rev. 2, sektion G (parti- och detaljhandel). Logi motsvarar Nace rev. 2, sektion I (hotell- och restaurangverksamhet).

2025 gick IKT förbi tillverkningsindustrin som den huvudsakliga sektorn för affärsuppgörelser, vilket till stor del berodde på en kraftig årlig ökning på 23 % jämfört med 2024, och nådde en andel på 27 % av de utländska M&A-affärerna (642 transaktioner). Tillverkningsindustrin, som uppvisade en mer blygsam tillväxt på 3,4 % 2025, hamnade på andra plats med en andel på 26 % (630 transaktioner). Yrkesmässig, vetenskaplig och teknisk verksamhet hamnade på tredje plats med en andel på 9 % och något färre affärer 2025 jämfört med 2024 (-0,5 %). Finansiering hamnade på fjärde plats (8,4 %) med en årlig ökning på 12 % 2025, följt av detaljhandeln (6,9 %), som noterade en årlig minskning på 9,3 %.

När det gäller greenfieldinvesteringar noterade alla ledande sektorer utom en (bostadssektorn) en årlig minskning av antalet projekt. Den detaljhandelsrelaterade verksamheten, som noterade en minskning med 1,2 %, stod för nästan en tredjedel av projekten 2025 (562 transaktioner). Logisektorn[5], som noterade en årlig ökning på 108 %, blev den näst största sektorn, med en andel på 18 %, och gick därmed förbi yrkesmässig, vetenskaplig och teknisk verksamhet, som i jämförelse med 2024 inte längre hörde till de fem viktigaste sektorerna 2025. Tillverkningsindustrin hamnade på tredje plats med en andel på 15 % och en årlig minskning på 4,8 %, följt av IKT med en andel på 9 % och en minskning på 12 %. Finanssektorn kom på sista plats med en andel på 7 % av det totala antalet greenfieldprojekt 2025 och den största årsvisa minskningen (-28 %).

5. Slutsatser

Stocken av utländska direktinvesteringar i EU fortsatte att öka mellan 2024 och 2025, vilket återspeglar ett stadigt ackumulerat inflöde under det senaste årtiondet. Mellan 2016 och 2025 noterades varje år i genomsnitt omkring 5 200 affärer och projekt av denna typ. De totala flödena

[5] Sedan 2025 inkluderar Orbis franchiseavtal i beräkningen av antalet greenfieldinvesteringar, vilket i oproportionerligt hög grad inverkar på Nace-sektionerna I (hotell- och restaurangverksamhet) och G (detaljhandel). Franchiseavtal har visserligen inte tagits med i den framlagda statistiken, men kvarstående oidentifierade franchisetransaktioner kan fortfarande påverka de trender som rapporteras i detta avsnitt, särskilt den ökning som observerats inom logisektorn.

av utländska direktinvesteringar har varit i stort sett stabila under de senaste åren, men trenderna skiljer sig åt mellan olika investeringssätt. Samtidigt som den utländska M&A -aktiviteten återhämtade sig under 2024 och 2025 efter den nedgång som noterades 2023, fortsatte greenfieldinvesteringarna att minska under samma period, om än i långsammare takt. Denna skillnad tyder på en förskjutning i sammansättningen av utländska direktinvesteringar i riktning mot fusioner och förvärv snarare än greenfieldinvesteringar, i ett sammanhang präglat av ökad makroekonomisk osäkerhet.

Förenta staterna förblev den största utländska investeraren i EU 2025, både när det gäller M&A-investeringar och greenfieldinvesteringar, följt av Förenade kungariket. Samtidigt stärkte vissa jurisdiktioner sin investeringsnärvaro i EU genom M&A-affärer, särskilt Indien och Förenade Arabemiraten, som noterade en årlig tillväxt i investeringsverksamheten.

I medlemsstaterna var Tyskland och Frankrike fortsatt huvuddestinationerna för utländska M&A-investeringar 2025, medan Spanien och Tyskland drog till sig flest greenfieldprojekt. Utvecklingen inom olika sektorer har kastat ljus över den växande betydelsen av IKT-sektorn, som stigit fram som den ledande sektorn när det gäller utländska förvärv. Greenfieldinvesteringarna var fortfarande koncentrerade till detaljhandelsrelaterad verksamhet och logitjänster.

KAPITEL 2 – LAGSTIFTNINGENS UTVECKLING I MEDLEMSSTATERNA 2025

1. EU-förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar och EU-medlemsstaternas system för granskning av utländska direktinvesteringar

Under hela 2025 fortsatte Europeiska kommissionen att uppmuntra de medlemsstater som ännu inte hade antagit nationella lagar för granskning av utländska direktinvesteringar att göra det, för att säkerställa att kommissionen och alla medlemsstater har de lämpliga verktygen för att identifiera och hantera de risker som utländska direktinvesteringar innebär för säkerhet och allmän ordning.

Kommissionen bidrog också till en större likhet mellan de nationella systemen och den nationella praxisen för granskning av utländska direktinvesteringar. Den bistod medlemsstaterna med teknisk och politisk vägledning, organisering av möten och informationsutbyte, i synnerhet, men inte bara, rörande bästa praxis. Icke desto mindre finns fortfarande märkbara skillnader mellan de nationella granskningssystemen, särskilt när det gäller i) vad som utgör en formell granskning av en utländsk direktinvestering och som därmed utlöser en underrättelse till

samarbetsstrukturen, ii) tidsfrister för nationella granskningsförfaranden, iii) vilka sektorer som täcks av nationella granskningsramar, och iv) vilka krav som gäller för underrättelser från transaktionsparterna till de nationella myndigheterna. Alla dessa aspekter togs upp i översynen av förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar[6], som antogs den 17 juni och kommer att börja tillämpas den 17 januari 2028 (se även kapitel 4 avsnitt 2 för mer information).

2. Översikt över medlemsstaternas system för granskning av utländska direktinvesteringar och lagstiftningens utveckling

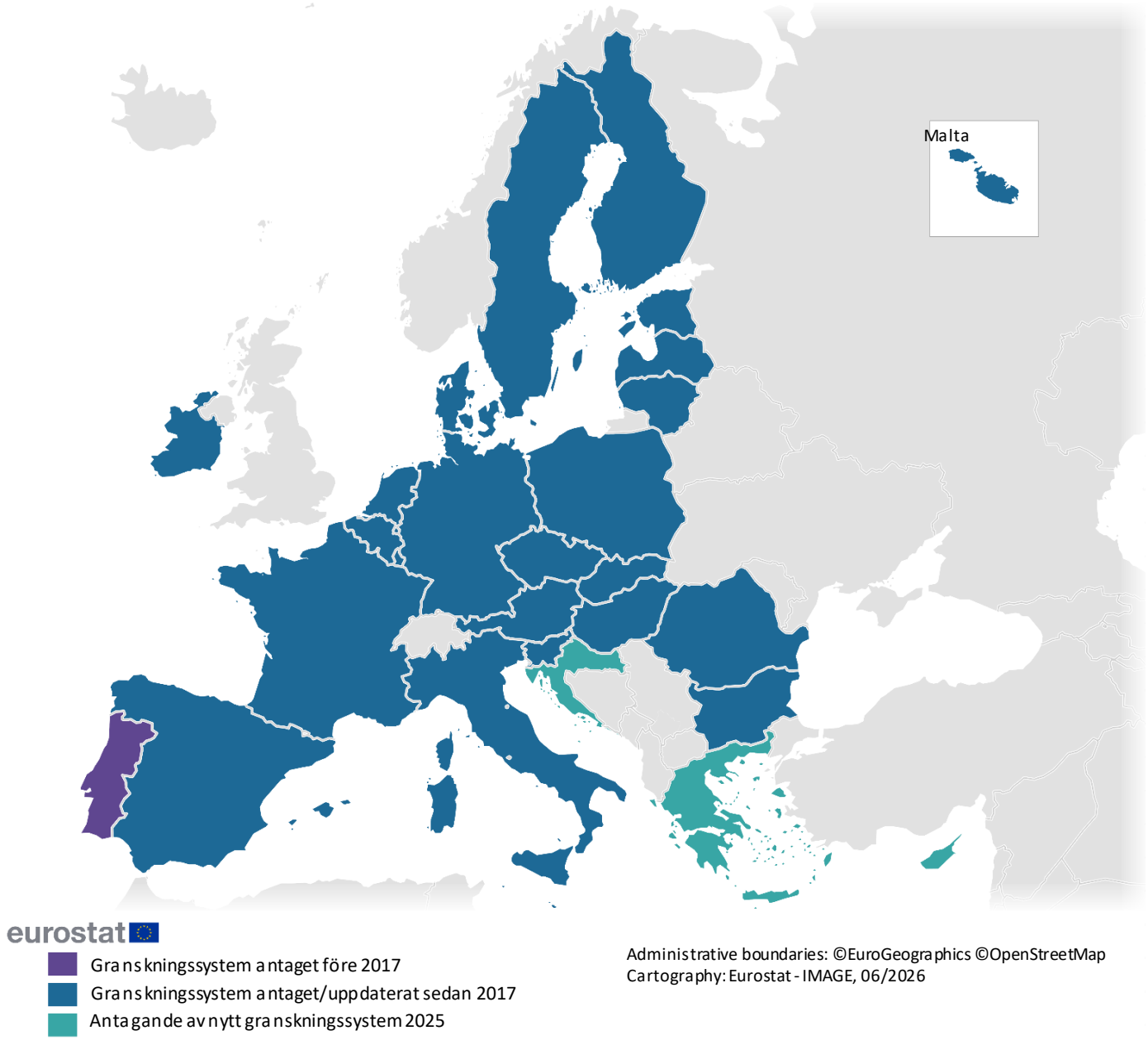
Rysslands anfallskrig mot Ukraina och den osäkra geopolitiska utvecklingen har satt ytterligare fokus på behovet av att säkra kritiska råvaror, (avancerade) tekniker och infrastrukturer. Följaktligen har de fem medlemsstater som inte har några granskningssystem i drift tagit ytterligare steg för att anta eller genomföra nationella granskningssystem och ytterligare sex medlemsstater har vidtagit åtgärder för att uppdatera och utvidga befintliga system som svar på förändrade omständigheter.

2025 antogs nationella lagar om granskning av utländska direktinvesteringar i Cypern, Grekland och Kroatien, vilket innebär att alla EU-medlemsstater nu har en ram för granskning av utländska direktinvesteringar.

Under samma period införde dessutom sex medlemsstater (Litauen, Luxemburg, Polen, Slovakien, Spanien och Tjeckien) ändringar av sin befintliga granskningslagstiftning, och två medlemsstater (Bulgarien och Irland) genomförde sina tidigare antagna lagar om granskning av utländska direktinvesteringar.

Kartan nedan ger en överblick över lagstiftningsläget rörande granskning av utländska direktinvesteringar i EU-medlemsstaterna 2025.

[6] *EU strengthens its foreign investment screening framework*, nyhetsartikel, 26 juni 2026, https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-strengthens-its-foreign-investment-screening-framework-2026-06-26_en?prefLang=sv&etrans=sv.

I tabell 1 nedan ges en överblick över läget och utvecklingen vad gäller lagstiftning i alla EU-medlemsstater under perioden 1 januari 2025–31 december 2025[7].

[7] För mer information, se åtföljande arbetsdokument från kommissionens avdelningar.

Tabell 1: Läge och utveckling vad gäller lagstiftning i EU:s medlemsstater

Ett redan infört nationellt system för granskning av utländska direktinvesteringar (inga ändringar i lagstiftningen)	Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Lettland, Malta, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Slovenien, Sverige, Tyskland, Ungern och Österrike
Ändrat ett befintligt nationellt system för granskning av utländska direktinvesteringar	Litauen, Luxemburg, Polen, Slovakien, Spanien, Tjeckien
Antagande eller ikraftträdande av ett nytt nationellt system eller en ny nationell lag för granskning av utländska direktinvesteringar	Bulgarien, Cypern, Grekland, Irland och Kroatien

Antagande eller ikraftträdande av nya system för granskning av utländska direktinvesteringar

Kroatien antog lagen om granskning av utländska investeringar den 24 oktober 2025, som trädde i kraft den 13 november 2025. Kommittén för granskning av utländska investeringar spelar en central roll i granskningsförfarandet och avger yttranden om ansökningar om godkännande av utländska investeringar. Finansministeriet ansvarar för att anta slutliga beslut. Rättsakten kommer att träda i kraft fullt ut när alla nödvändiga genomförandeakter har antagits 2026. Genom akten inrättas en granskningsmekanism för utländska investeringar som påverkar kritisk infrastruktur (inbegripet energi, transport, försvar), tillgång till kritiska resurser (inbegripet energi och livsmedel), tillgång till känslig information, kommunikationsinfrastruktur, valinfrastruktur och mediesektorn.

Cypern inrättade en ram för granskning av utländska direktinvesteringar genom offentliggörandet av lag 194(I)/2025 den 14 november 2025, som trädde i kraft den 2 april 2026. Genom lagen utses finansministeriet till behörig granskningsmyndighet med ansvar för att bedöma ansökningar och utfärda beslut. Utländska investerare måste lämna in en skriftlig förhandsansökan för att få ett godkännande innan de genomför en investering. Granskningssystemet bedömer investeringar på grundval av faktorer som känsliga sektorer (kritisk infrastruktur, finansiella tjänster och fastigheter), tillgång till känslig information, mediepluralism, kritisk teknik och tillgång till kritiska insatsvaror.

Det **grekiska** systemet för granskning av utländska direktinvesteringar trädde i kraft den 23 maj 2025 i enlighet med lag 5202/2025, genom vilken förordning (EU) 2019/452 genomförs. Systemet för granskning av utländska direktinvesteringar togs i drift den 11 november 2025 genom offentliggörandet av det gemensamma ministerbeslutet 64260, som innehåller förfarandemässiga detaljer såsom anmälnings- och dokumentationskrav för utländska

investerare. Den interministeriella kommittén för granskning av utländska direktinvesteringar utför granskningen av utländska direktinvesteringar med hjälp av olika ministerier och myndigheter. Granskningssystemet är tillämpligt på investeringar i de känsliga sektorerna energi, transport, IKT, digital infrastruktur och hälso- och sjukvård samt i de mycket känsliga sektorerna försvar och nationell säkerhet (inbegripet produkter med dubbla användningsområden som omfattas av exportkontroll och utrustning på EU:s gemensamma militära förteckning), cybersäkerhet, artificiell intelligens, hamninfrastruktur, kritisk undervattensinfrastruktur och turisminfrastruktur i gränsområden. I ett andra gemensamt ministerbeslut förväntas befogenheterna och förfarandet när det gäller påförande av administrativa sanktionsavgifter specificeras ytterligare.

Bulgarien införde ett nationellt granskningssystem för utländska direktinvesteringar av säkerhets- eller allmänna ordningsskäl genom ändringar av lagen om investeringsfrämjande i mars 2024. Ramen började tillämpas fullt ut den 20 augusti 2025, efter antagandet av sekundärlagstiftning. Systemet för granskning av utländska direktinvesteringar säkerställer deltagande i EU:s samarbetsstruktur och fastställer regler om övervakning, verkställighet och sanktioner vid bristande efterlevnad.

Irlands lag om granskning av transaktioner från tredjeländer som antogs i 2023 började tillämpas den 6 januari 2025. I lagen fastställs vilken art av investeringar som ska granskas samt hur omfattande och av vilken typ de ska vara. Den ger också besked om vad som framför allt ska tas i beaktande under granskningsförfarandet.

Uppdateringar av befintliga system för granskning av utländska direktinvesteringar

Tjeckien antog fyra paket med ändringar av den nationella lagstiftningen om granskning av utländska direktinvesteringar 2025. Ändringarna införde nya regler för samarbete mellan myndigheten för granskning av investeringar och konkurrensskyddsverket (inom ramen för förordningen om utländska subventioner[8]) samt en möjlighet att även lämna handlingar genom ett offentligt tillkännagivande, ändrade vissa delar av det sektoriella granskningssystemet på energiområdet, reviderade förteckningen över företag som är verksamma inom kritisk informationsinfrastruktur (inom ramen för NIS 2-direktivet[9]), preciserade villkoren för utbyte av information om granskning av utländska direktinvesteringar med den nationella myndigheten för cyber- och informationssäkerhet och reviderade förteckningen över företag som är verksamma inom kritisk infrastruktur (inom ramen för CER-direktivet[10]).

[8] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560 av den 14 december 2022 om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden. Finns här: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj.

[9] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (NIS-direktivet). Finns här: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2555.

[10] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 av den 14 december 2022 om kritiska entiteters motståndskraft och om upphävande av rådets direktiv 2008/114/EG.

Litauen antog två ändringar av det befintliga systemet för granskning av utländska direktinvesteringar 2025. Genom den första ändringen uppdaterades förteckningen över särskilda anläggningar och tillgångar som anses vara kritiska för den nationella säkerheten. Genom den andra ändringen preciserades vilka funktioner, vilken sammansättning och vilka arbetsmetoder den nationella kommissionen för bedömning av säkerhetsrelevanta enheter och transaktioner ska ha.

Luxemburg ändrade sin nationella lag om granskning av utländska direktinvesteringar i januari 2025. En uppdatering gjordes av två befintliga lagar om handelsregistret och om inrättande av registret över verkliga huvudmän, varigenom ekonomiministeriet gavs tillgång till registret över verkliga huvudmän.

Polen gjorde sitt system för granskning av utländska direktinvesteringar permanent genom att upphäva bestämmelserna om tidsbegränsning i lagen om kontroll av vissa investeringar och andra lagar i juli 2025.

Slovakien genomförde lag nr 367/2024 om kritisk infrastruktur, som trädde i kraft den 1 januari 2025, och utvidgade ekonomiministeriets rätt att få tillgång till uppgifter från den offentliga förvaltningens informationssystem och att begära konfidentiella uppgifter.

Spanien förlängde det tillfälliga kravet på granskning av utländska direktinvesteringar från personer bosatta i EU och Efta i strategiska sektorer till och med den 31 december 2026 genom kungligt lagdekret 1/2025, som trädde i kraft den 30 januari 2025.

Ytterligare information om lagstiftningens utveckling när det gäller medlemsstaternas nationella granskningssystem finns i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar. En uppdaterad förteckning över nationella granskningssystem finns på Europeiska kommissionens webbplats[11].

[11] Förteckning över de granskningssystem och ändringsakter som medlemsstaterna har lämnat underrättelse om (av den 9 februari 2026):
https://circabc.europa.eu/rest/download/7e72cdb4-65d4-4eb1-910b-bed119c45d47.

KAPITEL 3 – MEDLEMSSTATERNAS GRANSKNING AV UTLÄNDSKA DIREKTINVESTERINGAR

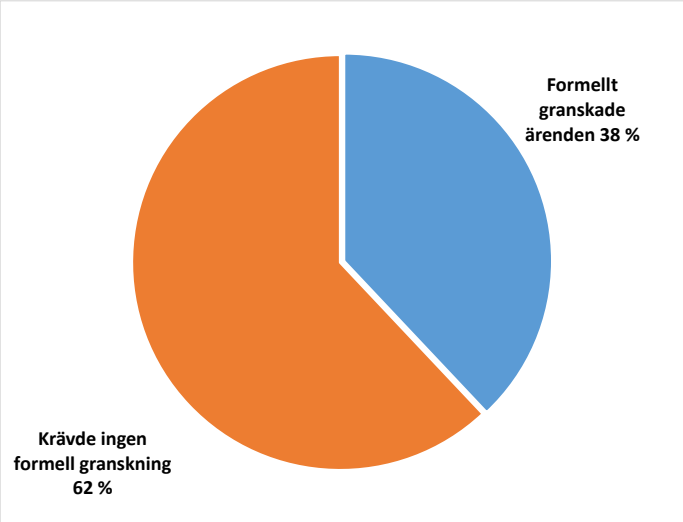
Genom förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar inrättas en ram för EU-medlemsstaternas granskning av utländska direktinvesteringar på sitt territorium med hänsyn till säkerhet och allmän ordning och för vidtagande av åtgärder för att hantera särskilda risker. Genom förordningen inrättas också en struktur för samarbete mellan kommissionen och medlemsstaternas granskningsmyndigheter för att underlätta bedömningen av de risker för säkerhet eller allmän ordning som är förbundna med enskilda utländska direktinvesteringstransaktioner. Denna samarbetsstruktur inom EU möjliggör ett informationsutbyte genom vilket både kommissionen och andra medlemsstater kan ange de potentiella risker för säkerhet eller allmän ordning i andra medlemsstater eller för program eller projekt på EU-nivå som en utländsk direktinvestering kan medföra. Detta gör det möjligt att bedöma och reducera dessa risker. EU:s samarbetsstruktur hjälper visserligen den medlemsstat där investeringen äger rum att bedöma och reducera riskerna för säkerhet eller allmän ordning, men i slutändan är det medlemsstaten som efter granskning av en viss utländsk direktinvestering beslutar huruvida den ska godkännas, villkoras eller blockeras.

Detta kapitel innehåller aggregerad information om den nationella granskningsverksamheten under 2025 på grundval av medlemsstaternas årsrapporter till kommissionen i enlighet med artikel 5 i förordningen. Sammantaget hanterade medlemsstater med nationella system för granskning av utländska direktinvesteringar totalt 4 773 ansökningar om tillstånd och ärenden som inletts av myndigheterna själva (ärenden på eget initiativ)[12], vilket utgör en ökning från 3 136 år 2024. Av dessa granskades 38 % formellt, och omkring 62 % ansågs inte kunna godkännas eller inte kräva en formell granskning (diagram 5)[13].

Diagram 5 – Medlemsstaternas granskning av utländska direktinvesteringar

[12] Medlemsstaterna har olika förfaranden för granskning av utländska direktinvesteringar som varierar i fråga om omfattning, processteg, förhands- eller efterhandskontroller av godkännande, tidsfrister för granskning osv., som alla återspeglas i rapporteringen av granskade ärenden. Vissa medlemsstater slår till exempel fast att investeringar inte kan godkännas innan de utför ett formellt granskningsförfarande, medan andra först formellt granskar investeringar och därefter slår fast att de inte kan godkännas. De diagram och siffror som presenteras i detta kapitel är därför avsedda att återspegla medlemsstaternas genomsnittliga granskningsverksamhet under rapporteringsåret, på grundval av de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna.

[13] Observera att rapporterade data i hög grad påverkas av att Sverige rapporterat ett mycket stort antal ärenden som inte fordrat någon formell granskning inom landets system, vilket med råge överstiger det årliga antalet ärenden som rapporterats av någon annan medlemsstat. Om Sverige uteslöts från beräkningen skulle andelen formellt granskade ärenden vara 65 % och andelen ärenden som inte krävde formell granskning vara 35 %.

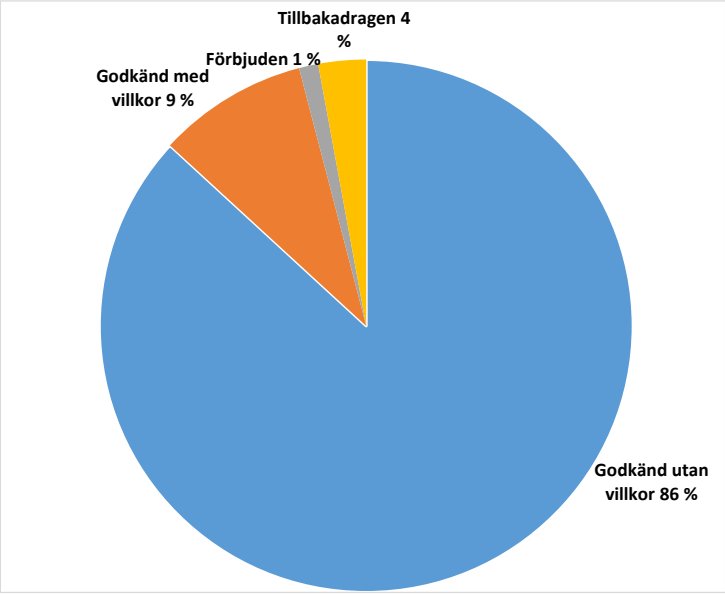
Källa: Rapporter från medlemsstaterna.

Av de utländska direktinvesteringar som granskades formellt 2025, och för vilka medlemsstaterna har rapporterat ett beslut, godkändes en överväldigande majoritet (87 %) utan några villkor (diagram 6). Detta innebär att den utländska investeringen godkändes utan att investeraren behövde vidta några ytterligare åtgärder. Jämfört med föregående år godkände medlemsstaterna en något högre procentandel formellt granskade utländska direktinvesteringar utan några villkor (denna siffra var 86 % under 2024).

Samtidigt gällde 9 % av besluten ett godkännande med villkor eller riskreducerande åtgärder, dvs. samma procentandel som år 2024. I dessa ärenden har de nationella myndigheterna för granskning av utländska direktinvesteringar krävt vissa åtgärder, garantier och åtaganden från investerarnas sida innan de godkänt en utländsk direktinvestering.

De nationella myndigheterna blockerade slutligen investeringar i omkring 1 % av alla ärenden med ett beslut (samma andel som under tidigare år). Till sist drogs 3 % av ansökningarna tillbaka av parterna innan ett formellt beslut hade fattats. År 2024 var motsvarande andel något högre (4 %).

Diagram 6 – Underrättade beslut i ärenden som rör utländska direktinvesteringar

Källa: Medlemsstaternas rapportering

Slutsatser om medlemsstaternas granskning

- Andelen formellt granskade utländska direktinvesteringar uppgick till 38 % av alla ansökningar om godkännande som investerare/transaktionsparter lämnat in till de nationella myndigheterna för granskning av utländska direktinvesteringar eller ärenden som granskats av de nationella myndigheterna på eget initiativ. Denna utveckling påverkas starkt av Sverige, som rapporterade ett mycket stort antal ärenden rörande utländska direktinvesteringar för rapportåret.

- De flesta utländska direktinvesteringar som granskades godkändes utan några villkor (87 %), vilket är något högre än för 2024 (86 %). Detta visar att granskningen av utländska direktinvesteringar i EU-medlemsstaterna inte har lett till ett mer restriktivt investeringsklimat, utan har gett medlemsstaterna och kommissionen större medvetenhet om utländska direktinvesteringar som kan innebära risker för säkerhet eller allmän ordning.

- När det gäller godkännanden med tillhörande villkor är andelen ärenden där riskreducerande åtgärder infördes år 2025 (9 %) detsamma som år 2024.

- Andelen utländska direktinvesteringar som blockerades av medlemsstaterna låg kvar på omkring 1 % 2025, vilket motsvarar genomsnittet under de senaste åren.

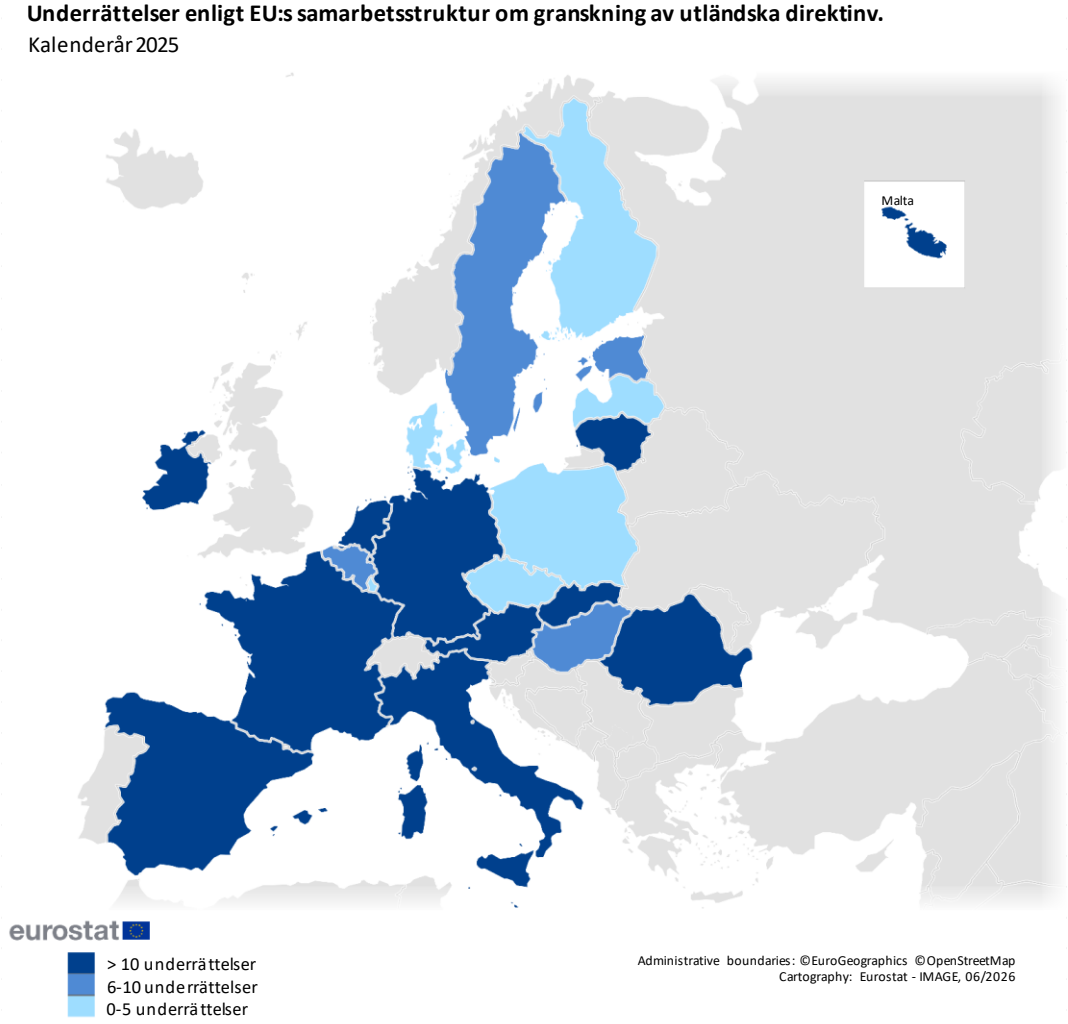
- Dessa siffror visar sammantaget en stabil trend, vilket bekräftar att EU har fortsatt att vara öppet för utländska investeringar och att medlemsstaterna bara blockerar de utländska direktinvesteringar som utgör allvarliga risker för säkerhet eller allmän ordning och när det gäller vilka sådana risker inte kan reduceras.

KAPITEL 4 – EU:s SAMARBETSSTRUKTUR FÖR GRANSKNING AV UTLÄNDSKA DIREKTINVESTERINGAR

1. Underrättelser enligt förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar

1.1 Översikt över verksamheten år 2025

Under 2025 lämnade 21 medlemsstater in sammanlagt 667 underrättelser enligt artikel 6[14] i förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar, vilket kan jämföras med de 477 underrättelser som lämnades 2024[15]. Fyra medlemsstater (Frankrike, Italien, Spanien och Österrike) stod för 65 % av underrättelserna och sju medlemsstater (Frankrike, Irland, Italien, Litauen, Spanien, Tyskland och Österrike) stod för 86 % av underrättelserna[16]. Det fanns stora skillnader mellan de underrättade transaktionerna i fråga om exempelvis sektoriell omfattning, transaktionens värde och de yttersta investerarnas ursprung.

[14] Under samma period utnyttjade kommissionen också EU:s samarbetsstruktur avseende utländska direktinvesteringar som inte är föremål för granskning (artikel 7 förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar), vilket inte återspeglas i statistiken i detta kapitel.

[15] Se https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=COM(2024)464&lang=sv.

[16] År 2024 uppgick denna andel till 76 % respektive 84 %.

Källa: Rapporter från medlemsstaterna.

Kartan ovan visar antalet utländska direktinvesteringar som medlemsstaterna underrättat andra medlemsstater och kommissionen om inom ramen för EU:s samarbetsstruktur för granskning av utländska direktinvesteringar. Under 2025 lämnade elva av de 21 medlemsstater som hade ett nationellt granskningssystem in mer än 10 underrättelser, fyra medlemsstater lämnade in 6–10 underrättelser och sex medlemsstater lämnade in färre än 5 underrättelser.

Jämfört med föregående år (2024) har antalet underrättelser ökat kraftigt med 40 %, från 477 till 667 underrättelser. Detta är den överlägset största årliga ökningen av antalet utländska direktinvesteringar som EU:s samarbetsstruktur blivit underrättad om. Sedan samarbetsstrukturens första hela kalenderår (2021) har dessutom antalet underrättelser ökat med 61 %, från 414 år 2021 till 667 underrättelser år 2025. Antalet medlemsstater som lämnade underrättelser om transaktioner ökade från 13 år 2021 till 21 år 2025.

1.2 Huvudsakliga sektorer[17] för de utländska direktinvesteringar som EU:s samarbetsstruktur underrättats om[18]

De fem sektorerna med flest antal transaktioner under 2025 var tillverkning[19] (27 % av alla transaktioner), IKT[20] (19 %), finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet[21] (17 %), parti- och detaljhandel[22] (13 %) och yrkesmässig, vetenskaplig och teknisk verksamhet[23] (8 %). Detta är mycket likt förra året, då samma fem sektorer noterade de högsta siffrorna. År 2025 bytte dock finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet plats med parti- och detaljhandel. Under 2025 ökade antalet underrättelser rörande tillverkningsverksamhet med 2 procentenheter från 25 %

[17] Enligt det allmänna tillvägagångssättet valdes den primära verksamhetssektorn som ledande indikator. Detta är också i linje med informationen i samtliga sektorsdiagram i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna årsrapport.

[18] Observera att de övergripande siffror och trender för utländska direktinvesteringar som beskrivs i kapitel 1 inte kan jämföras med de särskilda siffrorna för granskning av utländska direktinvesteringar i detta kapitel, eftersom siffrorna i detta kapitel utgör en bråkdel av de allmänna siffrorna och endast återspeglar transaktioner som samarbetsstrukturen underrättats om för bedömningen av risker för säkerhet och allmän ordning.

[19] Tillverkning omfattar verksamhet som bedrivs av företag som är involverade i omvandlingen av material till nya produkter (t.ex. tillverkning av elektrisk utrustning och elektriska motorer, industriella maskiner och industriutrustning, vapen och ammunition samt läkemedel).

[20] IKT står för informations- och kommunikationsteknik. Detta omfattar verksamhet som bedrivs av företag som tillhandahåller nödvändig infrastruktur och nödvändiga verktyg för skapande, delning och spridning av kunskap (t.ex. datorprogrammering, utgivning av programvara, databehandling och värdtjänster och trådlös telekommunikation).

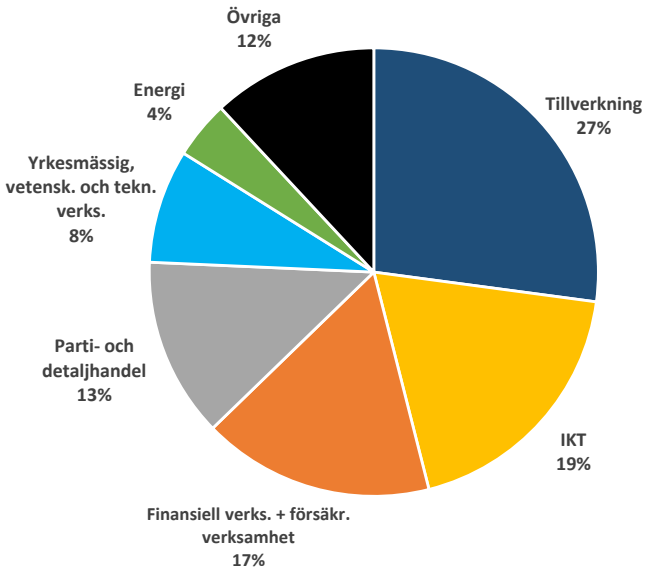
[21] Finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet omfattar verksamhet som bedrivs av holdingbolag, fonder eller liknande aktörer i den finansiella sektorn och som syftar till att förvärva en specifik (kapital)andel eller kontroll i ett målföretag (t.ex. fondförvaltning, holdingbolagsverksamhet, finansiella tjänster och försäkringsverksamhet).

[22] Parti- och detaljhandel omfattar verksamhet inom parti- och detaljhandelsförsäljning av läkemedel, kemiska produkter, elektronik- och telekomutrustning och delar till sådan, datorer, kringutrustning och programvara för datorer, metaller och metallmalm.

[23] Yrkesmässig, vetenskaplig och teknisk verksamhet omfattar verksamhet som bedrivs av advokat- och redovisningsbyråer samt konsult- och ingenjörsverksamhet (t.ex. verksamhet som utförs av huvudkontor, marknadsundersökningar och opinionsundersökningar, rådgivning samt forskning och experimentell utveckling inom bioteknik).

2024. Antalet underrättade transaktioner rörande energisektorn stod för 4 %, en minskning från 6 % 2024, och övriga sektorer[24] stod för 12 %, en ökning från 9 % 2024.

Diagram 1 – Sektorsvis fördelning av alla underrättelser 2025

Källa: Medlemsstaternas underrättelser.

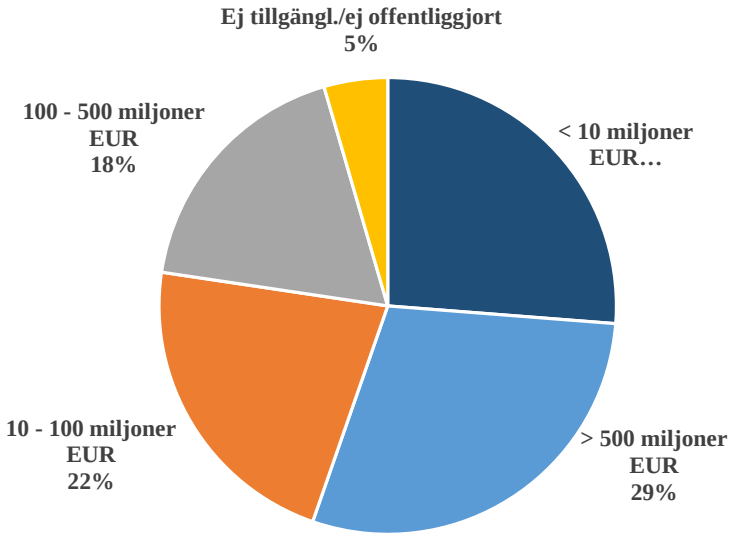
1.3 Det totala värdet av de utländska direktinvesteringar som EU:s samarbetsstruktur underrättats om

Sett till transaktionernas värde hade 66 % av de underrättade utländska direktinvesteringarna ett värde[25] på under 500 miljoner euro, en ökning på 8 procentenheter från 58 % under 2024. 29 % av transaktionerna inbegrep ett värde på minst 500 miljoner euro (30 % under 2024).

[24] Kategorin ”övriga” omfattar alla andra sektorer under 4 %, särskilt administrativ verksamhet, transport och byggverksamhet.

[25] Värdet, om tillgängligt, avser det totala värdet av den transaktion som den underrättade transaktionen var en del av.

Diagram 2 – Värde per underrättad utländsk direktinvesteringstransaktion 2025[26]

Källa: Medlemsstaternas underrättelser.

1.4 Förfaranden och tidsåtgång för avslutande av ärenden som gäller utländska direktinvesteringar

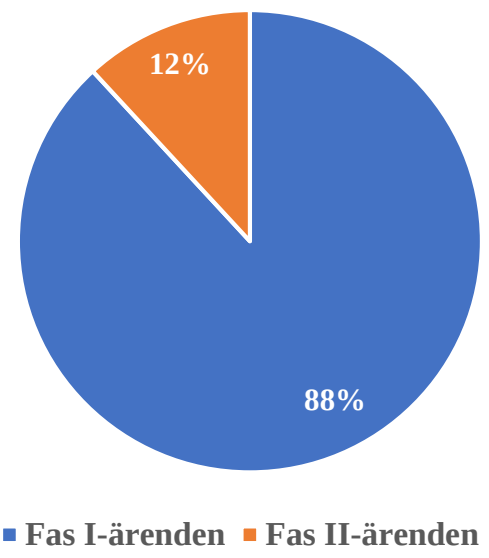
Det finns två faser i den bedömning som kommissionen gör av de utländska direktinvesteringstransaktioner som medlemsstaterna lämnat underrättelse om. Närmare bestämt genomgår alla underrättade transaktioner en preliminär bedömning (fas 1), och endast ett begränsat antal ärenden går vidare till fas 2. Fas 1-bedömningen måste slutföras inom 15 kalenderdagar från och med den granskande medlemsstatens underrättelse.

Fas 2 omfattar en mer ingående bedömning av ärenden, baserad på svar på begäranden om ytterligare information från den underrättande medlemsstaten, givet att kommissionen anser att transaktionen kan påverka säkerheten eller den allmänna ordningen i mer än en medlemsstat eller ge upphov till risker för projekt eller program som är av EU-intresse. Ärenden i fas 2 kan leda till att kommissionen avger ett yttrande i enlighet med artiklarna 6 och 7 i förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar. Sådana yttranden förblir konfidentiella och kan innebära att kommissionen i) meddelar att den utländska direktinvesteringen sannolikt kommer att inverka negativt på säkerhet eller allmän ordning i mer än en medlemsstat eller ett projekt eller program av unionsintresse, ii) rekommenderar lämpliga åtgärder för övervägande, eller iii) meddelar relevanta uppgifter om den granskade utländska direktinvesteringen i syfte att ge den underrättande medlemsstaten underlag i samband med dess bedömning och slutliga beslut.

[26] ”Ej tillgängl./ej offentliggjort” inbegriper att inget värde lämnats, att värdet ej är tillgängligt/offentliggjort eller inte är tillämpligt (t.ex. på grund av att transaktionen involverade en omstrukturering eller att ingen investering tillhandahölls).

Under 2025 avslutade kommissionen 88 % av de 667 ärendena i fas 1, vilket är en mindre andel jämfört med 2024 (92 %). De återstående 12 % av transaktionerna gick vidare till fas 2 och ytterligare uppgifter begärdes från den underrättande medlemsstaten[27]. Denna ökning av andelen fas 2-ärenden tyder på att fler transaktioner bedömdes vara känsliga när det gäller säkerhet och allmän ordning.

Diagram 3 – Ärenden som avslutades i fas 1 respektive fas 2 år 2025

Källa: Medlemsstaternas underrättelser.

År 2025 stod fem medlemsstater för över 68 % av fas 2-ärendena, vilket är en ökning jämfört med 2024 (66 %). Precis som under 2024 avgav kommissionen ett yttrande för mindre än 2 % av de underrättade transaktionerna.

När kommissionen inleder fas 2 begär den i allmänhet ytterligare uppgifter från den underrättande medlemsstaten, vilka varierar beroende på transaktionen och detaljerna i de uppgifter som lämnats in tillsammans med underrättelsen[28]. Dessa uppgifter inbegriper ofta frågor om investerarens avsikter och affärsplan när det gäller målobjektet eller målobjektets kunder i känsliga sektorer. Denna information behövs för att bättre bedöma målföretagets kritiska betydelse och de potentiella risker som den utländska investeraren medför.

[27] I sådana fall är tidsfristen för att lämna synpunkter eller avge ett yttrande 20 kalenderdagar efter mottagandet av de begärda uppgifterna från den underrättande medlemsstaten.

[28] Formuläret för underrättelse: Begäran om uppgifter från en investerare i samband med en underrättelse enligt artikel 6 i förordningen säkerställer en viss grad av enhetlighet och en miniminivå av uppgifter om den transaktion, den investerare och det målföretag som anges i underrättelsen enligt förordningen. Formuläret finns på https://policy.trade.ec.europa.eu/enforcement-and-protection/investment-screening_sv.

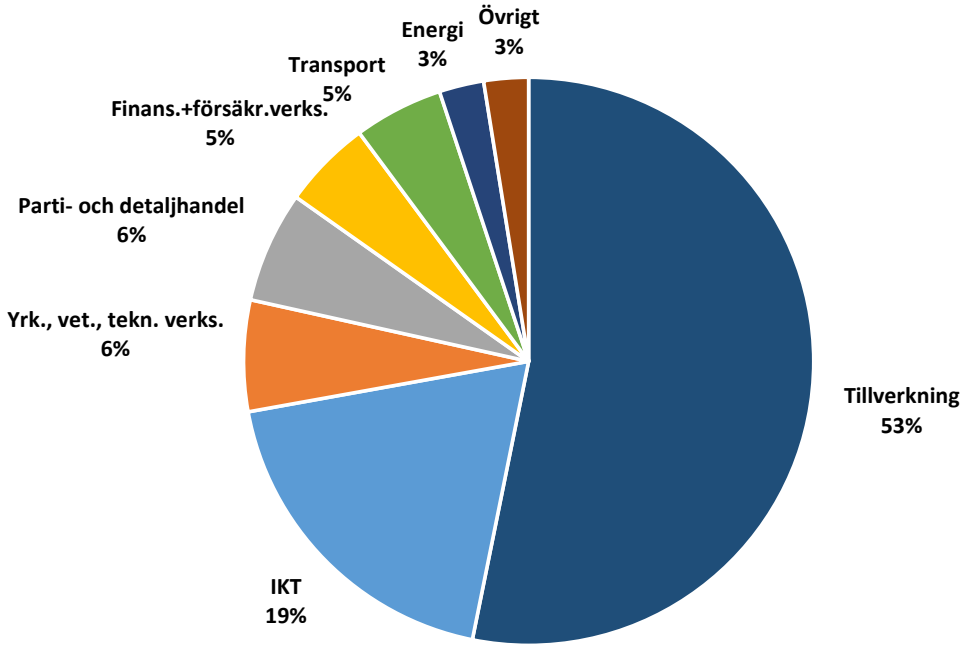
Under 2025 deltog medlemsstaterna i EU:s samarbetsstruktur bland annat genom att ställa frågor i omkring 11 % av ärendena (10 % år 2024) och lämna synpunkter på utländska direktinvesteringstransaktioner som skedde i en annan medlemsstat[29].

Andelen ärenden där medlemsstaterna lämnade synpunkter var omkring 6 %, jämfört med 3 % 2024[30]. Antalet medlemsstater som lämnade synpunkter till den underrättande medlemsstaten ökade betydligt, från omkring en tredjedel 2024 till 57 % 2025.

1.5 Huvudsakliga sektorer för utländska direktinvesteringar som omfattas av kommissionens detaljerade bedömning av risker för säkerhet eller allmän ordning

Den huvudsakliga sektorn för fas 2-ärenden var tillverkning, som stod för 53 % av alla transaktioner (50 % 2024) (diagram 4). Den näst största sektorn var IKT, som stod för nästan en femtedel av alla fas 2-ärenden (samma andel som 2024). Fas 2-ärenden rörande yrkesmässig, vetenskaplig och teknisk verksamhet och parti- och detaljhandel hamnade på tredje och fjärde plats med en andel på 6 % vardera (båda andelarna uppgick till 5 % 2024).

Diagram 4 – Huvudsakliga målsektorer i fas 2 år 2025

Källa: Medlemsstaternas underrättelser.

Med tanke på tillverkningssektorns betydelse ger diagram 5 en översikt över de faktorer[31] som använts för att bedöma hur kritiska transaktionerna inom tillverkningssektorn var för säkerhet

[29] I flera av de ärenden där medlemsstaterna hade ställt frågor mildrade svaret de potentiella farhågorna.

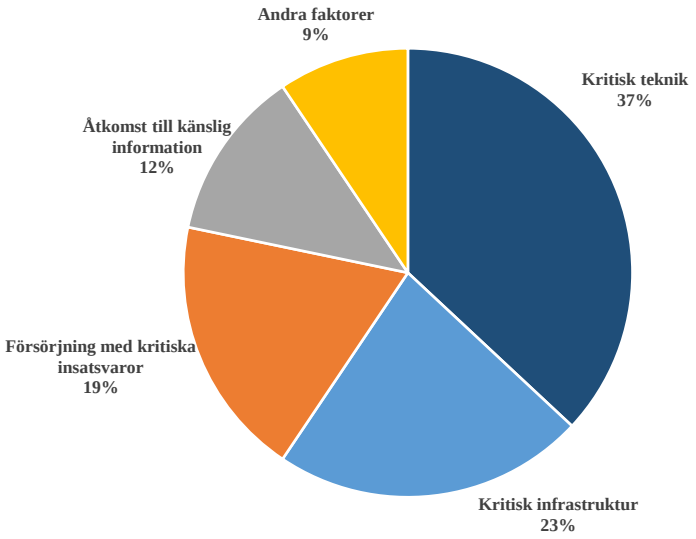
[30] Flera medlemsstater kan lämna synpunkter på samma transaktion.

eller allmän ordning i fas 2. Den vanligaste faktorn var huruvida transaktionen inbegrep en utländsk investering i kritisk teknik, och dessa ärenden svarade för 37 % av det totala antalet 2025 (49 % under 2024).

Den näst största faktorn som stod för en andel på 23 % (26 % 2024) gällde utländska direktinvesteringar i kritisk infrastruktur, följt av försörjning med kritiska insatsvaror med 19 % (20 % 2024). Åtkomst till känslig information (däribland personuppgifter) stod för 12 % av det totala antalet, en mer än dubbelt så stor andel som 2024 (5 %).

Slutligen spelade andra faktorer, såsom investerarens riskprofil och riskerna för mediernas frihet och mångfald, en roll i 9 % av fas 2-ärendena.

Diagram 5 – Faktorer som ledde till fas 2-ärenden inom tillverkning

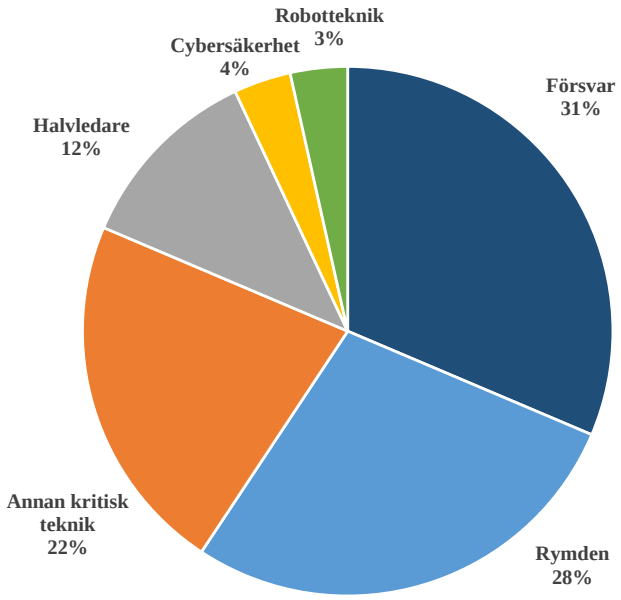

Källa: Medlemsstaternas underrättelser.

En närmare titt på de underrättelser rörande kritisk teknik som omfattas av fas 2 (diagram 6) visar att försvarsrelaterad teknik stod för 31 % av dessa ärenden (37 % 2024), följt av rymden som stod för 28 % (16 % 2024) och annan kritisk teknik (inklusive AI, kvantteknik och bioteknik) som stod för 22 % (26 % 2024). Transaktioner med halvledarteknik stod för en andel på 12 % (21 % 2024). Slutligen stod cybersäkerhets- och robotteknik för 4 % respektive 3 % av transaktionerna med kritisk teknik.

[31] Dessa faktorer beskrivs i artikel 4 i förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar. För en transaktion kan det finnas flera faktorer som används för att bedöma huruvida en viss utländsk direktinvestering är kritisk för säkerhet och allmän ordning.

Diagram 6 – Typer av kritisk teknik i fas 2-ärenden

Källa: Medlemsstaternas underrättelser.

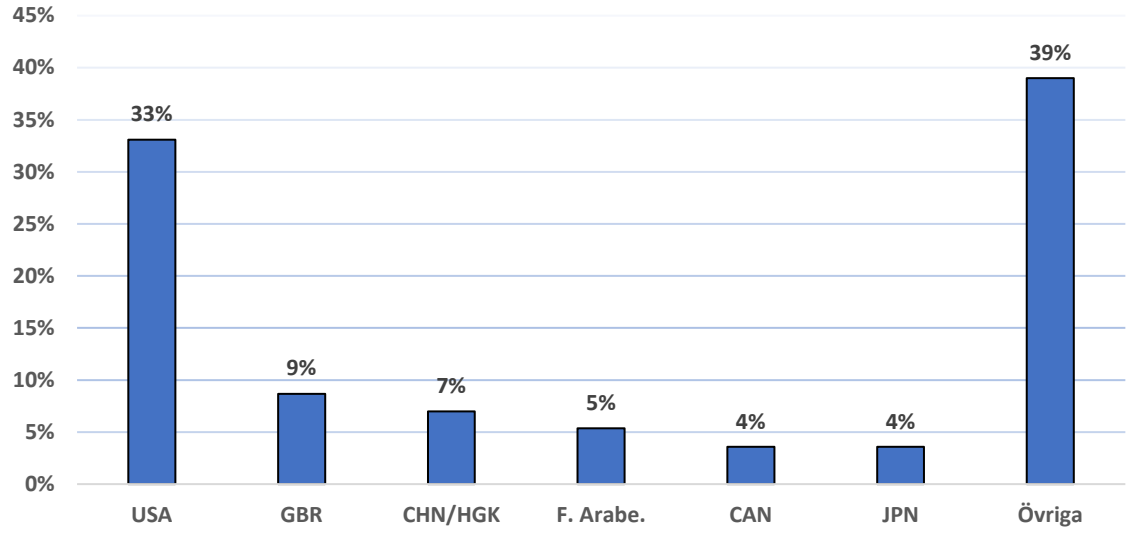
1.6 De yttersta investerarnas ursprung för utländska direktinvesteringar som EU:s samarbetsstruktur underrättats om

Av de 677 ärenden som underrättades 2025 var de sex huvudsakliga ursprungsjurisdiktionerna USA, Förenade kungariket, Kina (inklusive Hongkong), Förenade arabemiraten, Kanada och Japan. Av de utländska direktinvesteringar som EU:s samarbetsstruktur underrättades om minskade, jämfört med 2024, den andel som kom från amerikanska investerare avsevärt med 7 procentenheter, från 40 % av alla transaktioner 2024 till 33 % 2025 (diagram 7). Andelen brittiska investerare minskade också från 11 % 2024 till 9 % 2025, liksom andelen kinesiska investerare (inklusive Hongkong) från 9 % 2024 till 7 % 2025. Andelen investerare från Förenade Arabemiraten ökade däremot markant från 3 % 2024 till 5 % av det totala antalet transaktioner 2025. Slutligen ökade de utländska direktinvesteringarna från investerare från Kanada och Japan sin andel med 1 procentenhet vardera, från 3 % 2024 till 4 % 2025.

Av de underrättade ärendena hade 38 %[32] inte sitt ursprung i någon av de sex huvudsakliga jurisdiktionerna, jämfört med 30 % 2024. Detta visar på en markant minskning av koncentrationen av investeringar från de huvudsakliga ursprungsländerna. Under 2025 stod de sex största investerarna för 62 % av de underrättade ärendena, jämfört med 70 % under 2024.

[32] Länder/jurisdiktioner med en icke försumbar andel innefattar Ukraina och Indien, vardera med en andel på 3 %. Utländska direktinvesteringar från Ryssland stod för 1 % av de totala investeringar som EU:s samarbetsstruktur underrättades om 2025.

Diagram 7 – Ursprungsländer för yttersta investerare i ärenden 2025

Källa: Medlemsstaternas underrättelser.

1.7 Underrättelser omfattande flera jurisdiktioner till EU:s samarbetsstruktur och deras huvudsakliga sektorer

Av alla underrättade ärenden 2025 gällde 27 % av underrättelserna transaktioner som var föremål för granskning i två eller flera medlemsstater (jämfört med 19 % 2024)[33] (tabell 1). De huvudsakliga sektorerna för dessa underrättelser var i) tillverkning med en andel på 32 % (26 % 2024), ii) parti- och detaljhandel med en andel på 25 % (14 % 2024), iii) IKT med en andel på 19 % (20 % 2024), iv) finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet med en andel på 10 % (samma som 2024), och v) yrkesmässig, vetenskaplig och teknisk verksamhet med en andel på 5 % (7 % 2024). Slutligen stod övriga sektorer, inklusive administrativ verksamhet, energi och transport för 9 % av det totala antalet ärenden omfattande flera jurisdiktioner.

[33] Med utländska direktinvesteringstransaktioner omfattande flera jurisdiktioner avses utländska direktinvesteringstransaktioner där målföretaget är en företagsgrupp som är verksam i mer än en medlemsstat (och eventuellt även i tredjeländer), t.ex. genom dotterföretag i mer än en medlemsstat. Sådana affärer kan underrättas av mer än en medlemsstat, om transaktionen omfattas av deras granskningssystem och medlemsstaterna inleder en formell granskning.

Tabell 1 – Huvudsakliga sektorer för utländska direktinvesteringar omfattande flera jurisdiktioner

Tillverkning	32 %
Parti- och detaljhandel	25 %
IKT	19 %
Finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet	10 %
Yrkesmässig, vetenskaplig och teknisk verksamhet	5 %
Övriga sektorer	9 %

Källa: Medlemsstaternas underrättelser.

1.8 Icke-underrättade ärenden

Förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar gör det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att utbyta information om utländska direktinvesteringar som inte underrättats till EU:s samarbetsstruktur och, i de fall andra medlemsstater eller kommissionen identifierar risker för säkerhet eller allmän ordning, att lämna synpunkter eller avge yttranden. Under 2025 använde sig kommissionen i begränsad utsträckning av detta förfarande för att få information om transaktioner som inte var föremål för granskning.

Slutsatser om EU:s samarbetsstruktur för granskning av utländska direktinvesteringar

- Först och främst fortsatte granskningen av utländska direktinvesteringar att vara ett oumbärligt verktyg som bidrar till unionens skydd mot utländska direktinvesteringar som medför risker för säkerhet eller allmän ordning.

- För det andra ökade EU:s samarbetsstruktur för granskning av utländska direktinvesteringar i betydelse. Detta återspeglas i antalet underrättelser, som ökade markant med 40 % från 477 underrättelser 2024 till 667 underrättelser 2025. Detta är ännu viktigare med tanke på att antalet länder som lämnade underrättelser om transaktioner förblev oförändrat (21 medlemsstater). Samtidigt kom 86 % av alla underrättelser från sju medlemsstater: Frankrike, Irland, Italien, Litauen, Spanien, Tyskland och Österrike. Det är värt att notera att alla medlemsstater i slutet av 2025 hade antagit en lag om granskning av utländska direktinvesteringar på nationell nivå, redan före det obligatoriska kravet inom ramen för den reviderade förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar. Under 2025 samarbetade medlemsstaterna och kommissionen också på teknisk nivå inom ramen för expertgruppen för utländska direktinvesteringar.

- För det tredje fortsätter granskningen av utländska direktinvesteringar på EU-nivå, mot bakgrund av unionens starka engagemang för ett öppet investeringsklimat, att fungera som ett begränsat och målinriktat verktyg i exceptionella fall där en utländsk direktinvestering sannolikt kan inverka negativt på säkerhet eller allmän ordning i unionen. Av de 677 ärenden som underrättades 2025 avslutades de allra flesta (88 %) i fas 1 (dvs. inom 15 kalenderdagar efter underrättelsen från de granskande medlemsstaterna), och när det gäller 12 % av ärendena genomförde kommissionen en detaljerad bedömning av riskerna för säkerhet och allmän ordning. Jämfört med 2024 ökade andelen fas 2-ärenden med 50 %, vilket tyder på att fler transaktioner var av relevans för säkerhet och allmän ordning. Precis som under 2024 och föregående år avgav kommissionen under 2025 yttranden i mindre än 2 % av ärendena.

- För det fjärde har tillverkningssektorns ledande roll i fas 2-ärenden ökat från 50 % 2024 till 53 % av alla fas 2-ärenden 2025. En närmare titt på faktorerna bakom behovet av ingående bedömningar av riskerna för säkerhet och allmän ordning i fas 2 visar att målobjektets relevans för ”kritisk teknik” var den faktor som utlöste ytterligare bedömning i 37 % av ärendena (49 % 2024). Underrättelserna avseende kritisk teknik som omfattas av fas 2 visar att rymdrelaterad verksamhet har fått betydligt större betydelse och står för 28 % av det totala antalet jämfört med 16 % 2024. Försvars- och halvledarrelaterad teknik minskade å andra sidan sin andel från 37 % respektive 21 % 2024 till 31 % respektive 12 %.

- Slutligen hade de flesta investerare alltjämt sitt ursprung i samma två toppjurisdiktioner: USA och Förenade kungariket stod för 42 % av alla utländska direktinvesteringar som EU:s samarbetsstruktur underrättades om. Jämfört med 2024 minskade icke desto mindre andelen amerikanska investeringar betydligt med 7 procentenheter, från 40 % av det totala antalet under 2024 till 33 % under 2025. Andelen brittiska investerare minskade också från 11 % 2024 till 9 % 2025, liksom andelen kinesiska investerare (inklusive Hongkong), som minskade från 9 % 2024 till 7 % 2025. Andelen investerare från Förenade Arabemiraten ökade däremot markant från 3 % 2024 till 5 % 2025. Slutligen ökade de utländska direktinvesteringarna från investerare från Kanada och Japan sin andel med 1 procentenhet vardera, från 3 % 2024 till 4 % 2025.

2. Översyn av förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar

Antagandet av den nya förordningen om granskning av utländska investeringar[34] utgör en viktig milstolpe i unionens agenda för ekonomisk säkerhet. Efter antagandet av kommissionens förslag i januari 2024 nådde Europaparlamentet och rådet en politisk överenskommelse i december 2025. Den reviderade förordningen undertecknades formellt av Europaparlamentet och rådet den 17 juni 2026, trädde i kraft den 26 juli 2026 och kommer att tillämpas från och med den 17 januari 2028 (efter en övergångsperiod på 18 månader).

[34] EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2026/1386 av den 17 juni 2026 om granskning av utländska investeringar i unionen och om upphävande av förordning (EU) 2019/452.

Den kommer att stärka unionens förmåga att hantera risker för säkerhet och allmän ordning som uppstår till följd av utländska investeringar. Med utgångspunkt i de erfarenheter som gjorts sedan 2019 års förordning om granskning av utländska direktinvesteringar trädde i kraft, fastställs i den reviderade ramen en gemensam miniminivå av harmonisering i hela unionen. Dess centrala mål är att täppa till befintliga luckor i de nationella granskningssystemen, förbättra samordningen mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och kommissionen samt säkerställa att potentiellt känsliga investeringar bedöms konsekvent på hela den inre marknaden.

En viktig nyhet är kravet på alla medlemsstater att hålla ett nationellt system för förhandsgranskning av utländska direktinvesteringar i drift. Genom förordningen införs också ett gemensamt minimitillämpningsområde för transaktioner som måste granskas. Detta inbegriper investeringar som omfattar verksamhet kopplad till produkter med dubbla användningsområden och militära produkter, kritisk teknik såsom halvledare, kvantteknik och artificiell intelligens, kritisk infrastruktur inom transportsektorn, energisektorn och den digitala sektorn, kritiska råvaror, vissa systemviktiga finansmarknadsenheter och valinfrastruktur.

Den reviderade ramen utvidgar granskningskraven till vissa EU-interna investeringar när den i unionen etablerade investeraren ytterst ägs eller kontrolleras av en person eller enhet i ett tredjeland. Detta är ett sätt att hantera risken för att regelverk kringgås genom komplexa ägarstrukturer och öka transparensen när det gäller den yttersta källan till utländska investeringar.

Vidare harmoniserar förordningen centrala förfarandemässiga aspekter av de nationella granskningssystemen. De gemensamma kraven omfattar en granskningsprocess i två steg, rättssäkerhetsgarantier för investerare, befogenheter att granska icke-underrättade transaktioner retroaktivt och skärpta transparenskrav. De nationella myndigheterna kommer att tillämpa en harmoniserad tidsfrist på 45 kalenderdagar för inledande granskning, vilket gör det möjligt att snabbt cleara de flesta transaktioner som inte är känsliga, samtidigt som tillräcklig granskning av ärenden med högre risk säkerställs.

Samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen stärks också avsevärt. Genom EU:s reviderade samarbetsstruktur införs ett mer strukturerat informationsutbyte, samordning av transaktioner som omfattar flera jurisdiktioner och en återkopplingsmekanism genom vilken medlemsstaterna meddelar resultatet av nationella granskningsförfaranden. Ramen stöds vidare av en databas på EU-nivå med information om investeringar som blivit föremål för underrättelse inom ramen för EU:s samarbetsstruktur och resultaten av nationella översyner sedan oktober 2020. Förordningen gör det också möjligt att inrätta en gemensam EU-portal för anmälningar på begäran av minst nio medlemsstater.

Den reviderade förordningen förväntas göra EU:s ram för granskning av utländska direktinvesteringar effektivare, konsekventare och trovärdigare. Genom att förbättra informationsutbytet, öka transparensen och åtgärda specifika brister i den befintliga ramen bidrar den reviderade ramen på ett viktigt sätt till att värna unionens säkerhet och allmänna ordning samtidigt som EU:s öppenhet för utländska investeringar upprätthålls.